

Către,

**Administrația Fondului pentru Mediu
Direcția Generală de Administrare Fiscală**

Splaiul Independentei, nr. 294, Sector 6, corp A, București, 060344

Subscrisa Vimercati East Europe S.R.L., cu sediul in Hemeius, strada Garii, nr. 100, Complexul de cladiri C1-C1-C3-C4, judetul Bacau, numar de ordine in Registrul Comertului de pe langa Tribunalul Bacau J04/1165/1007, Identificator Unic la Nivel European (EUID) ROONRC.J1007001165041, CUI 21916476, prin reprezentant legal administrator Constantin Huma, in termen legal formuleaza si depune prezenta

C O N T E S T A Ţ I E

împotriva Deciziei nr. 1/17.03.2026 (act nr. 13398 din 17.03.2026) emisă de Administrația Fondului pentru Mediu-Direcția Generală de Administrare Fiscală, referitoare la obligațiile de plată accesorii la Fondul pentru Mediu în sumă totală de 74.156 lei.

M O T I V E

1. Situația de fapt

- În urma Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 22.04.2019 pentru perioada 01.01.2013 - 31.12.2017, societății noastre i-au fost stabilite obligații principale de plată către Fondul pentru mediu în sumă de 287.005 lei, reprezentând contribuția de 2 lei/kg prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. d) din O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu.
- Această obligație principală a fost achitată integral în data de 15.05.2019 prin ordin de plată către Trezoreria Municipiului București.
- Ulterior, prin cererea nr. 49225 din 05.08.2020 am solicitat eliberarea certificatului de atestare fiscală, iar Administrația Fondului pentru Mediu a emis Certificatul de atestare nr. 49225 din 05.08.2020, conform căruia societatea avea obligații de plată zero, atât principale cât și accesorii.
- Prin adresa formulată la 05.08.2020 am solicitat acest document in vedrea anularii eventualelor accesorii în temeiul O.U.G. nr. 69/2020 privind anularea obligațiilor de accesorii. Autoritatea fiscală ne-a comunicat că societatea nu are datorii la bugetul Fondului pentru mediu, astfel că nu se impune aplicarea O.U.G. nr. 69/2020.

2. Motivele contestației

2.1. Prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale accesorii. Conform art. 110 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul de procedură fiscală, dreptul organului fiscal de a stabili obligații de plată accesorii se prescrie în termen de 5 ani, termen care curge de la 1 iulie a anului următor celui în care obligația principală a devenit exigibilă. În cazul societății noastre, contribuțiile la Fondul pentru mediu aferente perioadei 2013 - 2017 au fost stabilite prin RIF la 22.04.2019 și achitate la 15.05.2019. Prin urmare, termenul de prescripție începe la 01.07.2020 și se împlinește la 01.07.2025. Decizia contestată a fost emisă la 17.03.2026, după expirarea termenului de 5 ani, motiv pentru care dreptul de a stabili accesorii este prescris, iar actul administrativ este lovit de nulitate.

2.2. Achitarea integrală a obligației principale. Conform art. 22, art. 173, art. 174, art. 176 din Codul de procedură fiscală, obligațiile fiscale accesorii se calculează până la data stingerii obligației fiscale principale. Obligația principală în sumă de 287.005 lei a fost stinsă la 15.05.2019, astfel încât după această dată nu se mai datorează dobânzi sau penalități. Decizia nr. 1/17.03.2026 calculează accesorii până în anul 2023, deși plata principalului a fost efectuată în 2019, ceea ce contravine dispozițiilor legale.

2.3. Contradicția cu certificatul de atestare fiscală. Certificatul de atestare nr. 49225/05.08.2020, emis de însăși autoritatea fiscală emitentă a deciziei contestate, atestă faptul că societatea nu avea datorii către Fondul pentru mediu, nici principale, nici accesorii. Nu este legal ca aceeași instituție să emită ulterior, în 2026, un titlu de creanță pentru accesorii care ar fi trebuit să fie deja constatate și comunicate anterior.

2.4. Încălcarea principiului securității juridice și al încrederii legitime. Emiterea deciziei de impunere accesorii după mai bine de 6 ani de la perioada supusă inspecției și după 7 ani de la data la care obligația principală a fost declarată și plătită contravine principiului securității raporturilor juridice și încrederii legitime a contribuabilului în actele emise de autorități.

2.5. Lipsa temeiului legal pentru calcularea accesoriiilor. Decizia contestată nu indică în mod concret temeiurile legale pentru fiecare sumă de dobândă și penalitate, iar anexele prezintă perioade de calcul care depășesc perioada în care exista obligație fiscală principală. Lipsa indicării temeiului legal determină nulitatea deciziei.

3. Solicitări

Având în vedere cele de mai sus, în temeiul art. 168 și art. 169 din Legea nr. 107/2015 privind Codul de procedură fiscală, contestam Decizia nr. 1/17.03.2026 (act nr. 13398/17.03.2026) emisă de Administrația Fondului pentru Mediu și solicitam:

- **anularea în întregime a Deciziei nr. 1/17.03.2026 referitoare la obligațiile de plată accesorii la Fondul pentru mediu;**
- **anularea obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de 74.156 lei stabilite prin decizie;**
- **suspendarea deciziei, pana la solutionarea definitiva a contestatiei formulate;**

4. Probe în susținerea contestației

- Raportul de inspecție fiscală încheiat la 22.04.2019;
- Ordinul de plată din 15.05.2019 prin care s-a achitat suma de 287.005 lei;
- Certificatul de atestare nr. 49225/05.08.2020 emis de Administrația Fondului pentru Mediu, care atestă lipsa obligațiilor fiscale;
- Corespondența cu AFM privind aplicarea O.U.G. nr. 69/2020;
- Decizia nr. 1/17.03.2026 cu anexa aferentă.

5. Concluzii

Față de argumentele prezentate, solicitam admiterea contestației și anularea actului administrativ fiscal contestat.

Administrator,

Thomas Johnny